

Syvällä helv*tissä

Moikka!

Mä lueskelin täällä muitten tarinoita, ja ajattelin, että haluan purkaa itekin mun paha oloa tänne! Jaan mun tarinan eri osa-alueisiin :)

Mä aloin viiltelee, kun olin 13, eli noin kaks vuotta sitten. Ekan kerran mä viilsin, koska mulla ja mun äitipuolella oli paha riita. Ajattelin, että en tee sitä enää.. Toisin kävi. Mä viiltelen edelleen. Enimmäkseen sen takia, että saisin mun henkisen kivun tilalle fyysistä kipua. Mulla on käsissä ja jaloissa arpia, ja no.. Uusiakin jälkiä. Viimesimmät eilis illalta. En vaan pääse siitä eroon :'(

Tää on mulle arka aihe, koska tää on mun ongelma vieläkin. Mutta siis, pitkään näin (ja näen edelleen) itteni läskinä. Aloin vähentämään mun syömistä. Sit päätin, että se ei riitä, vaan jätän syömättä. Mä en syöny päivän aikana enää mitään. Paastosin. Sit päätin, että se ei riitä, rupesin treenaamaan. Joka päivä enemmän ja enemmän.

Sukelsin vaan syvemmälle aiihen mukaan. Mä tiedostin, että oon liian laiha. Silti, mä nautin siitä, että luut paistoi läpi. Nautin kovasta nälän tunteesta. Toisaalta, mä tiedostan, että mun pitäs hankkia apua ja yrittää parantua. En halua elää ikuisessa helvetissä koko ajan.

Joka päivä, mua ahdistaa. Välillä en ees tiä, mikä. Tekee vaan mieli käpertyy nurkkaan yksin, itkemään ja antaa vaan olla.

Ja sit viimeinen...

Mä haluisin kuolla. Kaikki tää mitä kirjoitin, painaa mua vaan alas, mistään en pääse eroon. Mä en jaksa, oon ihan loppu. Itken tätä asiaa joka päivä. Oon suunnitellu, että miten tappasin itteni, mutta en vaan saa toteutettuu sitä, koska joku osa musta sanoo, että en saa tehdä sitä.

Oon ihan loppu. En mä jaksa tällästä:/'

Sori tosi sekava selitys, mutta ei mulla oo voimia ajatella, miten tän kaiken kerron. En saanu oikeen mitään mun tunteita tähän, mut kiitti jos jaksoit lukee :3

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/syvalla-helvtissa>